Uzašašće Isusa Krista

Kad je prorok Ilija uzašao na nebo, njegov je nasljednik Elizej želio dvostruki dio Ilijine snage. Uvjet da to dobije vrijedan je pažnje: samo ako Elizej vidi kako Ilija uzlazi na nebo, dobit će taj dio. Zato je Elizej bio vrlo usredotočen da ne propusti taj trenutak uzlaska. Nije ga propustio i postao je svjedok dojmljivoga prizora (2 Kr 2,9-14).

I danas bi moglo biti jednako važno ne propustiti Gospodinov uzlazak. Naravno, on se odavno dogodio i više se ne može propustiti. Ali značenje Isusova uzašašća rijetko se ističe. Ono ima svoje važno mjesto u povijesti spasenja kao i raspeće i uskrsnuće.

Uznesen u slavu

Tajni pobožnosti, temelju vjere, koja nam se otvara u Kristovoj osobi, pripada to da je ON uznesen u slavu.

> *I priznato je velika tajna pobožnosti: Bog se očitovao u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među narodima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu. 1 Tim 3,16*

Nije samo slava bila mjesto na koje je uzašao. Cijeli ulazak u nebo bio je obavijen slavom. Oblak Božje slave primio ga je i bio pratnja za njegov ulazak u nebo.

Bio je uznesen, u oblaku:

> *I kad je to rekao, bio je podignut dok su gledali, i oblak ga je uzeo ispred njihovih očiju. Dj 1,9*

Vjerujem da taj Gospodinov uzlazak nije bio manje dojmljiv od Ilijina. To je Očev Sin, koji je ispunio svoje poslanje uloživši svoj život, koji sada ulazi u nebo, uzlazi na krunidbu, da ga pozdravi Bog Otac. Njegovim uzlaskom počinje njegovo ustoličenje. Isus, prezreni Nazarećanin, odmah zatim postaje Gospodin i Krist. On sada zauzima mjesto na Očevu prijestolju. Čovjek, koji je Sin Božji, kao prvi čovjek stupa u nebo, u Božju prijestolnu dvoranu, i biva primljen i pozdravljen sa svim počastima, oduševljenjem i divljenjem koje otac može dati svome sinu. Nebo je svjedok toga jedinstvenog prizora, Isusova povratka u nebesko kraljevstvo iz kojega je bio izašao (Iv 3,13; 6,62). Sin se vraća kući i kaže:

> *Ja sam tebe proslavio na zemlji; djelo sam dovršio koje si mi dao da ga izvršim. I sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe slavom koju sam imao kod tebe prije nego što je svijet postao. Iv 17,4.5*

Već prije toga čujemo ga kako kaže:

> *Kad je dakle izašao, Isus reče: Sada je proslavljen Sin Čovječji, i Bog je proslavljen u njemu. Ako je Bog proslavljen u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi samom, i odmah će ga proslaviti. Iv 13,31.32*

Uzašašće, koje se dogodilo 10 dana prije blagdana Duhova i 40 dana nakon njegova uskrsnuća, usko je povezano s njegovim proslavljenjem. Smijemo sebi predočiti radost neba, kako je naš Gospodin, kao naša preteča, primljen na nebu.

Pobjeda i trijumf

Uzašašće je dokaz njegova trijumfa. Bitka je izvojevana, borba dobivena. A nebo ga želi natrag:

> *Gospodin je dakle, pošto im je govorio, bio uznesen na nebo i sjeo zdesna Bogu. Mk 16,19*
>
> *koji je, otišavši na nebo, zdesna Bogu, a podložni su mu anđeli i vlasti i sile. 1 Pt 3,22*
>
> *Onaj koji je sišao isti je onaj koji je i uzašao iznad svih nebesa, da sve ispuni. Ef 4,10*

Ako je već njegovo uskrsnuće bilo dokaz dovršenoga otkupljenja, onda je zauzimanjem najvišega počasnog mjesta u svemiru konačno zapečaćeno da je Božji Krist ispunio, štoviše nadmašio sve Božje zahtjeve. Dobrovoljno je sišao, živio kao mi, umro smrću grješnika za druge, sišao u donje krajeve zemlje.

Riječ više puta govori o njegovu silasku i uzlasku. To je ta beskrajna udaljenost, to bezgranično ponižnje, koje je bilo potrebno da se ispuni Božji naum. A njegovo uzvišenje nakon toga jednako je bezgranično, tako visoko i uzvišeno kako nijedan čovjek nikada ne bi mogao doći. I zastaje dah što on, budući da se tako ponizio, otvara nebo za nas. On nije samo oslobodio put, mi smo u njemu već sada premješteni onamo s njim.

Čast njegova mjesta na prijestolju može se izmjeriti samo ako se osjeti njegovo duboko poniženje.

Da sve ispuni! Kao da se u svakom kutu neba može pročitati njegovo ime, sve je njime obilježeno i ispunjeno!

> *Neka dakle sav dom Izraelov pouzdano zna da je Bog njega učinio i Gospodinom i Kristom, toga Isusa kojega ste vi razapeli. Dj 2,36*

I ta riječ pojašnjava dimenziju njegova uzlaska i proslavljenja u povijesti spasenja. Doseg njegova proslavljenja ima posljedice za cijeli svijet. Dom Izraelov gubi svoj monopol na Božje spasenje; cijeli svijet može upoznati Krista Gospodina, Božjega pomazanika.

Otkupljenje je dovršeno!

Naravno, Bog ga je zapečatio već u uskrsnuću. Ali ovdje se, na pozadini nikada dovršenih žrtava i službi Staroga saveza, jedinstvenost i vječna valjanost predanja i vrijednosti njegove krvi izravno povezuje s njegovim ulaskom u nebesko svetište.

> *ni s {ili: po} krvlju jaraca i teladi, nego sa {ili: po} svojom vlastitom krvlju ušao je jednom zauvijek u svetište, pribavivši vječno otkupljenje. Heb 9,12*

Na Golgoti je dao svoju krv, tj. svoj život, i duhovno je ušao u Svetinju nad svetinjama sa svojom krvlju. Ali u ovoj je riječi Pisma riječ o tome da je on ušao jedan jedini put i nije ponovno izašao kao veliki svećenik, i da je sjeo zdesna Bogu. „Služba“ otkupljenja je dovršena, Krist sjedi na prijestolju.

On je začetnik, stvoritelj vječnoga spasenja. Tko može postaviti taj zahtjev od kojega zastaje dah, tko može reći da je tako nešto izvršio?

> *i, postavši savršen, postao je svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja, od Boga pozdravljen {ili: oslovljen} kao veliki svećenik po redu Melkisedekovu. Heb 5,9*

Ipak samo onaj kojega Bog pozdravlja i kojemu u svom svetištu želi dobrodošlicu da zauzme mjesto na njegovu prijestolju, najvišem mjestu koje postoji. Kakav pozdrav! Sin se vraća nakon 33 godine! I dobiva počasni naslov „veliki svećenik po redu Melkisedekovu“!

Očevo obraćanje uključuje ovu riječ: Sjedi mi zdesna dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama! Ps 110,1

Bi li vječno i neosporivo otkupljenje bilo dovršeno da ga Bog nije na taj način primio?

Zastupanje na nebu – spasenje na zemlji!

On je prošao kroz nebesa. To je njegovo uzašašće, koje je preduvjet njegove velikosvećeničke službe. Uzašao je u pobjedničkoj povorci, a vidjeli su ga svi anđeli.

> *Imajući dakle velikoga svećenika koji je prošao kroz nebesa, Isusa, Sina Božjega, držimo se ispovijedanja; jer nemamo velikoga svećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego onoga koji je u svemu bio iskušan kao i mi, osim grijeha. Pristupajmo dakle s pouzdanjem k prijestolju milosti, da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć. Heb 4,14-16*

On ne gleda samo, kako mi to često činimo, ne, on moli i vapi za nas Bogu da na uskom putu prema slavi ne odustanemo.

> *Zato i može potpuno spasiti one koji po njemu pristupaju Bogu, jer uvijek živi da se za njih zauzima. {ili: da ih zastupa, da moli za njih} Heb 7,25*

Božji Duh: živa voda, Branitelj i sila odozgo

Uvjet da Božji Duh na Duhove bude poslan na zemlju bio je Krist koji je uzašao na nebo i bio proslavljen!

> *Tko vjeruje u mene, kao što je reklo Pismo, iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode. A to je rekao o Duhu, kojega su trebali primiti oni koji vjeruju u njega; jer Duha još nije bilo, budući da Isus još nije bio proslavljen. Iv 7,38-39*

Božji je Duh trebao svjedočiti o proslavljenom Kristu, učiniti da nam ta slava bude živa na našem putu prema cilju, koji izvana nimalo ne daje prepoznati ni naslutiti tu Kristovu slavu, koju će on dijeliti s nama i koja je već sada naše vlasništvo. U tom smislu možemo govoriti i o sili odozgo, sažetku i učinku slave na visini.

Doista je to naša tajna da je naš Gospodin sada Gospodin slave i da smo na putu upravo u tu slavu. On nam želi pokazati svoju slavu, koju mu je Otac dao na temelju njegova dovršenog djela.

Na Duhove je došao taj Duh i postao sila odozgo za učenike. Ali svatko zna da je taj dan, upravo po Duhu, postao čas rođenja Božje Crkve:

> *Uzvišen dakle Božjom desnicom i primivši od Oca obećanje Duha Svetoga, izlio je ovo što vidite i čujete. Jer nije David uzašao na nebesa; ali sam kaže: „Reče Gospodin mome Gospodinu: Sjedi mi zdesna dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama“. {Ps 110,1} Dj 2,33-35*

Toga su dana svi učenici napojeni jednim Duhom i povezani s nebeskom glavom. Glava i tijelo slika su i stvarnost prisne i nerazdvojne povezanosti Krista i Crkve. A glava je trebao biti proslavljeni Krist, ništa manje nego onaj koji sve u svemu ispunja. Ne uskrsli Krist prije svoga uzašašća, dok je još bio na zemlji, nego onaj kojemu pripada budućnost, onaj koji tu slavu želi zauvijek dijeliti s Crkvom. On više nigdje neće biti bez Crkve, jer su glava i tijelo nerazdvojni.

To što će Isus ostaviti učenike moralo ih je ražalostiti. Ali Učitelj im pojašnjava, a i nama po cijelom NZ-u, koliko je važno i apsolutno potrebno da se on vrati. U tu prazninu stupit će Božji Duh i ispuniti ih i prebivati u njima. On će ponovno doći, u tom Duhu, koji se naziva i Kristovim Duhom.

> *A sada idem k onomu koji me poslao, i nitko me od vas ne pita: Kamo ideš? Nego, jer sam vam to rekao, žalost vam je ispunila srce. Ali ja vam govorim istinu: za vas je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. Iv 16,5-7*

ON priprema naš dolazak!

Uzašašće je izravno povezano i s našom nadom. On mora otići da nam ondje, gdje je uvijek bio s Ocem, uredi stan. On se osobno brine za to mjesto, da ga učini prikladnim za nas. Što li to znači? On nam toliko želi dobro, nemamo pojma što nas čeka!

> *U kući moga Oca mnogo je stanova; da nije tako, rekao bih vam; jer idem da vam pripravim mjesto. I kad odem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja. Iv 14,2-3*
>
> *Čuli ste da sam vam rekao: Odlazim i dolazim k vama. Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem k Ocu, jer [moj] je Otac veći od mene. Iv 14,28*

Spasitelj nam ovdje daje pogledati u svoje srce. Htio je kući! Na svijetu nije bio kod kuće. Bio je stranac, sluga usredotočen na svoj nalog. Ali htio je da njegov dom postane i naš dom.

Tako nećemo biti kod kuće na zemlji, nego kod njega. Kao nekadašnji zemaljski ljudi vjerojatno ćemo malo što propustiti, iako nas takve misli s vremena na vrijeme žele obuzeti.

Isus je kao naša preteča požurio naprijed i sada je u svetištu, koje opisuje isto mjesto kao i Očeva kuća, naravno pod drugim vidom.

> *koju imamo kao sigurno i čvrsto sidro duše, koje ulazi i iza zavjese, kamo je kao preteča za nas ušao Isus, postavši veliki svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu. Heb 6,19-20*

Preteča ima sljedbenike, a to smo mi. On je Početnik i Dovršitelj vjere. Slijedit ćemo ga istim putem kojim je on prošao kroz nebesa. I za naše „preuzimanje“ on će se osobno pobrinuti, kao i za uređenje stana.

ON ostavlja nalog!

> *I reče im: Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Mk 16,15*

Bio bi propust ne navesti ove Učiteljeve riječi u trenucima njegova oproštaja od učenika. Nalog je jasan. To je evanđelje Božje slave na licu Kristovu (2 Kor 4,6). To je poruka o vječnom spasenju, za koje je Krist umro i uskrsnuo i uzašao na nebo. A mjesto na Božjem prijestolju daje nam punomoć da idemo. To upravo nije poruka gubitnika koji je završio na križu. To je poruka Pobjednika, koji ponovno dolazi, koji živi!

ON ponovno dolazi!

> *Ljudi Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus, koji je od vas uznesen na nebo, doći će isto tako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo. Dj 1,11*

Na Maslinskoj gori on će stajati:

> *I njegove će noge onoga dana stajati na Maslinskoj gori, koja leži pred Jeruzalemom na istoku; i Maslinska će se gora raspuknuti po sredini prema istoku i prema zapadu, u vrlo veliku dolinu, i polovica gore uzmaknut će prema sjeveru, a druga njezina polovica prema jugu. Zah 14,4*

On sada sjedi na Očevu prijestolju. Tada, kad dođe, vladat će na svom prijestolju, pred čijim će nogama ležati svi njegovi neprijatelji (Otk 3,21).

Slava koju on već sada ima izbit će kao sunce!

Kao što je sigurno bilo dana njegova uzašašća, tako će sigurno biti i dana njegova ponovnog dolaska! Sve ćemo to doživjeti iz neposredne blizine. Aleluja!